העלון טעון גניזה
עלון מס' 572
שבת פר' בהעלותך
שנת תשפ"א

בס"ד

תפארת עין

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
שלמה בן ויקטוריה ז"ל

לרפואה שלמה
אולגה זימבול בת אמילי

ע"ש הצדיק המלוב"ז רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

מטעמים לשולחן

ויצעק משה אל ה' לאמר א-ל נא רפא נא לה (יב, יג)

על תפילתו המיוחדת של משה רבנו אנו למדים מדברי חז"ל (אבות דרבי נתן, פרק תשיעי):"באותה שעה עג משה עוגה קטנה ועמד בתוכה ובקש רחמים עליה ואמר :'איני זז מכאן עד שתתרפא מרים אחיותי, שנאמר (במדבר יב) א-ל נא רפא נא לה". כיצד לומדים זאת מפסוק זה? פרוש המילה "נא" הוא -עכשיו, ואם כן בתפילה זו בקש משה מהקב"ה שיענה לו מיד, ולשם כך עג עוגה ואמר: איני זז מכאן עד שתתרפא עכשיו. על דרך הרמז מבאר ה"תוספת אור" בשם ה"אבות הראש", שהתבות "א-ל נא רפא נא לה" שוות בגימטריא ארבע מאות ארבעים ותשה, בדיוק כמו "עג עוגה קטנה ועמד בו". תפילה מעין זו מצאנו במקומות נוספים; המפורסם בכך הוא חוני המעגל, אך גם חבקוק הנביא עשה דבר דומה, באמרו (חבקוק ב, א) "על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור", ומפרש רש"י:"על משמרתי אעמדה-עג עוגה חבקוק, ועמד בתוכה, ואמר: לא אזוז מכאן עד שאשמע מה ידבר בי על שאלתי זאת, למה הוא מביט ורואה בהצלחתו של רשע? ומה אשיב אל הבאים להתוכח לפני". בדורות האחרונים מי שהשתמש באופן התפילה הזה היה הסבא קדישא, ה**"חפץ חיים"** זצ"ל, כפי שסיפר **רבי שלום מרדכי שבדרון** זצ"ל מפי **רבי אריה ליב גרוסנס** זצ"ל בספר **"מאיר עיני ישראל"** (פרק א). רבי אריה ליב גרוסנס היה תלמידו של **רבי ברוך בער** זצ"ל. ביתו של ראש הישיבה היה פתוח תמיד לרווחה, וכל תלמיד שרצה משהו יכול היה לבוא ולהכנס, אולם כאשר הגיע אדם חשוב וגדול בתורה ורבי ברוך בער רצה לדבר אתו ביחידות, היתה הרבנית מוציאה את הנמצאים וסוגרת את הדלת. באחד הימים בתפילת מעריב הגיע לעיר הגאון **רבי שלום מאישישוק** זצ"ל, שהיה תלמידו של ה"חפץ חיים". רבי אריה ליב אשר ידע כי לא יאפשרו לתלמידים להיות נוכחים בביתו של רבי ברוך בער בשעה שהוא משוחח אתו, יצא מבית הכנסת לאחר קדיש "תתקבל" בסוף התפילה, מהר לבית ראש הישיבה והתחבא מתחת למיטה. דקות ספורות לאחר מכן הוא שמע ממקום משכבו את הרבנית מוציאה את כולם החוצה, רק אז קלט את התעוזה של מעשהו-אז היה מאוחר מכדי להתחרט... רגעים אחדים חלפו, וכבר פנה רבי ברוך בער לאורח, ובדיוק כפי שצפה רבי אריה ליב, בקש ממנו לספר משהו מה"חפץ חיים". נענה רבי שלום אישישוקער לבקשתו ופתח בדברים: מדי יום למדנו עם ה"חפץ חיים" עד השעה שתים עשרה בצהרים, וביום ו' מנהגו של רבנו היה לשבת עמנו מאחת עשרה עד שתים עשרה ולשוחח איתנו בדברי מוסר וספורי צדיקים. באחד מימי שישי ספר ממה שראה אצל **רבי נחום מהורודנא** זצ"ל: "בן חמש עשרה היתי כשהבחנתי שבחצות הלילה חוזר רבי נחומקה לבית הכנסת ממקום כשלהו, והחלטתי להתחקות אחריו ולראות מה מעשהו. למחרת בלילה לאחר מעריב עליתי לעזרת נשים, נשכבתי תחת הספסל. הגבאי נעל את בית הכנסת לאחר שוידא כי לא נשאר שם אף אחד, ונותרתי לבד ממתין ומחכה לחצות הלילה. בחצות הגיע ר' נחום, הלך לבימה שמתחתיה היתה הגניזה, הוציא משם ספר, שכנראה היה ספר בקבלה, והתחיל ללמוד. פתאום נתקפתי בהלה גדולה- ברגע אחד ירדה אש מן השמים והקיפה אותו...נותרתי על מקומי כמשותק, בלי יכולת לזוז...לאחר כשעה סגר ר' נחום את הספר והאש כבתה, הניח הספר חזרה במקומו והלך הביתה, ואני עד הבקר נותרתי מזועזע..." עצר רבי ברוך בער את רבי שלום אישישוקער ואמר לו: "זה שרבי נחום למד תורה וירדה אש מן השמים והקיפה אותו, זה לא חידוש, אבל זה שה"חפץ חיים" בגיל חמש עשרה ראה זאת- זה חידוש". ורבי שלום אישישוקער המשיך: כשסיים ה"חפץ חיים" את ספורו של רבי נחום, קם בחור אחד ביננו ואמר לו: גם אני ראיתי את הרבי יוצא אל מחוץ לעיר ועקבתי אחריו, התחבאתי מאחורי אחד השיחים, ראיתי ושמעתי...הרבי שרטט מעגל על הקרקע, אחר כך נכנס פנימה ואמר בתפילה, בתחנון ובהתרגשות:"רבונו של עולם, אינני יוצא מכאן עד שתתמלא בקשתי...", הרבי נכנס פנימה ואחרי כמה דקות יצא... מכאן שהקב"ה ענה לו! וה"חפץ חיים" סים, שמע את הדברים, לא אישר ולא הכחיש... רבי אריה ליב גרוסנס עדין שכוב היה תחת המיטה משתאה-הוא עצמו בולש אחר רבו, ושומע סיפור אודות תלמיד שבלש אחר רבו ה"חפץ חיים" וספר זאת כשגילה ה"חפץ חיים" שבלש אחר רבו...חדד את אזניו לשמוע את המשך הדברים, אלא שבאותו רגע הבחינה הרבנית בבחור המתחבא-ומהרה לגרש אותו מהבית...

ומתוק האור

זמני שבת
פרשת בהעלותך

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	6.18	7.03	8.20	8.56
תל אביב	6.10	7.20	8.22	8.54
חיפה	6.11	7.11	8.23	8.54
באר שבע	6.18	7.18	8.20	8.52

הפטרה: "רני ושמחי"

ההלכה השבועית

הלכות שבת - בורר

א. הנוהגים לברור סכינים כפות ומזלגות המעורבים יחד, לאחר הסעודה בשבת, ומפרידם אותם ונותנים כל מין מהם בתא המיוחד לו, כדי להשתמש בהם בסעודה הבאה, נראה שאין בזה משום בורר, כי יש אומרים שאין בורר אלא בגידולי קרקע. וגם אין כאן אוכל ופסולת, שהכל שוים בעיניו. וטוב יותר שאחר שטיפת כלים אלה, ינגב כל כלי הבא לידו בפני עצמו ויניחו בתא המיוחד לו.

ב. כלי הנקרא מלחיה, שהמכסה שלה מנוקב, מותר להשתמש בה בשבת לפזר המלח דרך נקבי המלחיה, ואף על פי שנותנים בתוכה "גרגירי אורז" למנוע לחות מן המלח, אין בזה משום ברירה.

ג. מותר להדיח ולשטוף במים פירות או ירקות מן הריסוס שעל פניהם, על דעת לאוכלם לאלתר. וכן אם יש לכלוך הדבוק בפירות, או אבק, מותר להזרים עליהם מים מן הברז ולשפשף אותם בידו על דעת לאוכלם לאלתר.

ד. מים שיש בהם תולעים, מותר לשתות מהם בשבת על ידי מפה נקיה, דלא שייך בורר ומשמר אלא כשמתקן הדבר קודם אכילה ושתיה, אבל כאן שבשעת השתיה מעכב את הפסולת שלא תכנס לתוך פיו אינו מענין מלאכה ומותר.

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

בואו תעשו היכרות, 'אבנר שוקולד' שולט למעלה מ–30 שנים מן הקיוסק התכלכל שלו על פני השכונה כולה, הן מבחינה פיסית, ולא פחות מכך מבחינה עניינית. תכף נסביר. רעייתו שתחיה המכונה 'שולה מזומן' אף היא – בלי עין הרע – מתמרנת היטב בין הקליינטים הישנים והחדשים, וגם לכאן עוד מעט ייכנס הסבר מניח את הדעת, עד כמה שדעתנו יכולה להיות נוחה מקיוסק שכונתי. אז ככה, הקיוסק של אבנר שוקולד שתל את עצמו בשכונת "עובדי הנמל" בעיר הקיט החצי מנומנמת, בשנת תש"מ, 1980 למניינם. מנוף אדיר ממדים דלה מכולה פצפונת בגודל ארבע על ארבע מטר, והניחה על גבעת החול בלב השכונה הצעירה, שהלכה ומתחה בניינים שוקקים על גבי הדיונות הצהבהבות. האמת חייבת להיאמר, שהיוזמה למקם קיוסק בלב השכונה, היתה של שולה, הרעייה. ומעשה שהיה כך היה. אבנר, עוד לפני שהפך לשוקולד, השתחרר מן הצבא עם חצי רגל, לאחר שג'יפ הסיור עליו נהג עלה על מוקש. נו טוב, תואר של נכה צה"ל זה לא רע בהתחשב שיש אוזן קשבת לבקשות שלך. אבנר, טיפוס חביב אך לא יוזמתי במיוחד, נאלץ להאזין לעצותיה של אשתו. "אבנר", היא אמרה לו, "איבדת חצי רגל בשביל המדינה, אז לפחות שיתנו לך תמורתה קיוסק, שתוכל להתפרנס בכבוד". אבנר השתכנע לבסוף, ולאחר מסע לחצים של שולה, שכלל מכתבים לשר הביטחון, לרמטכ"ל ולכל אלופי צה"ל וכמובן לכמה עיתונאים, זה צלח. הקיוסק הונח על הדיונה החביבה, נצבע בתכלת ומשקופי חלונותיו (מכל הצדדים, כמובן), נצבעו באדום. הזוג הצעיר תחב לתוכו מקרר מיושן, מדף עץ לכל האורך, שני כיסאות, ושלט אפור עילג למדי דיווח לקונים הפוטנציאליים "הקיוסק של אבנר ושולה". אבנר שאהב שוקולד התקשר לסוכן של "עלית", רכש מגוון שוקולדים, הניחם בוויטרינה קטנה ונוצצת, שעשתה תיאבון לכל מי שזז. בקיצור כל קליינט יצא משם חמוש לפחות בשוקולד אחד, זאת לאחר נאום נמלץ של אבנר "צ'מע אחי, לא טעמת כזה שוקולד בחיים... מחיר היכרות בשבילך, חצי אני משלם, ותרשום בהקפה אם אין לך כסף". שולה מהר מאד קלטה שהאיש שלה מתכוון לפרנס את המשפחה דרך פנקסי הרישום בהקפה, ואם היא לא עוצרת את הסחף בזמן היא תהפוך לגמ"ח, ואז היא הורידה לעולם את משפט המחץ "אצל שולה – רק מזומן!!!" ומכאן נגזר הכינוי שלה. האמת היא ששולה ואבנר שיהיו בריאים הם לא הסיפור, למרות שההגינות מחייבת לספר, שזוג הנשמות הטובות הללו אחרי שחזרו בתשובה שלמה, הפכו ללב הפועם של השכונה תרתי משמע. הם שידכו, הם תיווכו, הם עשו שלום-בית, הם סידרו עבודה ודאגו לכל פונה ונצרך. איך אמרנו, שולטים פיסית ועניינית בכל דבר ועניין, אהובים על כולם, עד שראש העיר בעצמו נצפה לא פעם עוצר את מכונית השרד שלו, לוקח פחית קולה ופותח חפיסת שוקולד... ומשלם, איך לא? במזומן!!! פרק ב'-הרבה, הרבה לפני עידן הפלאפונים... והטלכרטים...שעת ערב אלולית. אבנר מסדר שוקולדים בוויטרינה, שולה סופרת מזומנים ועושה רשימת הזמנות. מול החלון ניצב - תשוש למדי עם פנים עייפות – יהודי כבן ארבעים, לא מוכר. "מה לתת לכבודו?" שואל אבנר וממשיך "יש לי פה שוקולד בומבסטי, יצא מהליין החדש... קח קובייה על חשבוני".האיש חייך ושאל "אני צריך 15 אסימונים... יש לך במלאי?". "בטח יש". אבנר פתח מגירה וספר 15 אסימונים "כל אחד שקל", האיש ספר 15 שקלים, ניצב ליד הטלפון הציבורי בפתח הקיוסק והחל לחייג. מן השמים גלגלו שאף קליינט לא פקד את הקיוסק השכונתי, ובעוד אבנר מניח שוקולדים באופן אסתטי בוויטרנה הקטנה ושולה עושה חשבונות, הם נאלצו בעל כורחם להאזין לשיחות של נפתלי."ערב טוב לך אדון שמריה ברקוביץ, שמי נפתלי, סליחה שאני מפריע לך, אבל רציתי לשאול אותך שאלה קטנה... כבודו גר ברחוב גפן פוריה 24, אתם בניין מגורים נחמד, 16 דירות, רציתי לדעת האם אתם מרוצים מן הגנן שלכם... כן אני שומע... אבל רציתי להציע לכם את שירותי הגננות שלי, אני יש לי דיפלומה בגינון מודרני, יחסי האנוש שלי מצוינים, אני אמין, דייקן, ומילה שלי זו מילה... ואני עושה הרבה מעבר למה שמבקשים ממני. אתה שומע? נו, נו, אתה טוען אדון ברקוביץ שהגנן שלכם מצוין, חרוץ, דייקן, אמין, ואתם מרוצים ממנו עד השמים... אני מבין... וכמה אתם משלמים לו לחודש על שירותי הגננות שלו?... אני מבין, 500 שקלים... תראה אדון ברקוביץ, זה כסף לא קטן... אני מוכן בשבילכם לקחת 350 שקלים לחודש, ומילה של נפתלי- אתם תהיו מרוצים ממני עד השמים ועוד תחסכו 150 שקל... אני מבין... אתה טוען אדון ברקוביץ שלא אכפת לוועד שלכם לשלם יקר כי הגנן שלכם שווה כל שקל, ואתם לא לוקחים סיכונים... טוב, תודה, ערב טוב". נפתלי הגנן הכניס עוד אסימון והמשיך לחייג. אבנר סיים לסדר את השוקולדים, והתחיל ממלא את המקרר בפחיות שתייה. "שלום, ערב טוב גב' זליבנסקי, קוראים לי נפתלי הגנן, סליחה אם אני מפריע לך, אבל רציתי לשאול אותך שאלה קטנה, ממש חצי דקה, אתם גרים ברח' צפנת פענח 15, בניין סימפטי, 22 דירות, רציתי לדעת האם אתם מרוצים מן הגנן שלכם... כן, אני שומע, אני מבין. אבל גברת את צריכה להבין שלפעמים עדיף לעשות שינויים, קחי אותי למשל, אני גנן מנוסה, אמין, דייקן, אחראי, ועושה מעל ומעבר לנדרש. אתן לכם שירותים נוספים אם תרצו... כן, כן, אני מבין... יש לי יחסי אנוש מצוינים, הרבה סבלנות לכל דייר, אני גם מוכן לשטוף לכם את לובי הכניסה לבניין... וכמה הגנן שלכם – אם יורשה לי לשאול – מקבל על שירותיו... הא, הא, אני שומע, תראי גברת זליבנסקי אין לי מילה רעה לומר עליו חס וחלילה, שלא תחשבי שזה לשון הרע, אבל 600 שקלים זה המון כסף, אני מוכן לתת לכם שירות מצוין ב-200 שקלים פחות... אני מבין, את טוענת גברת זליבנסקי שהוועד בית שלכם מרוצה מהגנן מאד מאד, וגם במחיר הרבה יותר זול אתם לא מוכנים להחליפו... הא הא, אני שומע, את טוענת שכל הדיירים מרוצים ממנו, זה קצת נשמע לא טבעי, גנן שכולם אוהבים, מה הוא מלאך? בסדר, אך אם תרצו אי פעם להחליף גנן, קחי את מספר הטלפון שלי... ערב טוב". בשיחה העשירית שולה הרגישה ממוטטת. נהרות של רחמים הציפו את ליבה, היא סימנה לאבנר להגיש לקליינט כיסא, כוס קפה ושוקולד על חשבון הבית. "בן-אדם אומלל... לרחם עליו..." לחשה לאבנר, "מחפש עבודה בנרות וזורקים אותו... אף אחד לא מתייחס אליו... חייבים לעזור לו". אבנר שוקולד סימן לנפתלי הגנן המובטל והאומלל לשבת, תחב לידו את כוס הקפה והכניס לכיס חולצתו שוקולד בעטיפה אדומה עם ציור של פרה מחויכת, "תאכל חביבי, ושיהיה לך במזל, הלב שלי אומר, שעוד מעט תתפוש קליינט שמן...". אחרי השיחה החמש עשרה התפנה נפתלי לברך על כוס הקפה וללגום אותה באיטיות, עיניו עייפות ופניו עצובות משהו. "אבנר, אתה חייב לעזור לו", לחשה שולה מזומן "חייבים למצוא לו עבודה, אין לבן-אדם כסף לשבת... תן לו שטר נחמד...". אבנר התיישב ליד נפתלי המאוכזב הניח את ידו על כתפו ולחש לאוזנו "נפתלי יקירי, אתה עושה עלי רושם של יהודי טוב... בוא תעבוד אצלי... תעשה כאן פעמיים בשבוע משמרת בוקר ועוד שלוש פעמים משמרת לילה, תנקה מסביב הקיוסק, תשתול כמה שתילים, אשלם לך בעין יפה..." שולה הניחה שתי כוסות מים קרים. נפתלי הגנן הזדקף בתדהמה "עבודה? אצלך? שתהיה לי בריא אדון אבנר, תודה על הקפה והשוקולד, אבל אני אין לי זמן לנשום מרוב עבודה... מזל שיש שבת מנוחה, אחרת הייתי מתפרק לחתיכות..." נפתלי הגנן פרץ בצחוק מתגלגל "ח- ח- ח- עבודה בקיוסק... רק זה חסר לי". שולה זקפה גבות סקרניות, אבנר תקע מבט נוסף בוויטרינה הנוצצת שלו והבחין שהפרות המחייכות ברחו מן השוקולד לאיזה כר דשא עלוב. "רגע נפתלי, אתה רוצה לשגע אותי, 15 אסימונים בזבזת פה, בשביל לשכנע ועדי בתים שייקחו אותך לעבודה... כולם הודיעו לך חד-משמעית שהם מרוצים מהגנן שלהם... ואתה נדחקת לפינה, עם הבטחה מנומסת שאם יצטרכו גנן יתקשרו אליך... ואתה עמוס בעבודה... מאד משונה". נפתלי לגם לגימת קפה אחרונה והסביר "שתבינו, כל האנשים שדיברתי איתם, הם קליינטים ותיקים שלי, הן בבניינים והן בבתים פרטיים. שנים רבות שאני הגנן שלהם... אבל – שיהיו בריאים – אף פעם לא שמעתי מהם מילה טובה, פרגון, הערכה. שום-כלום. קפואים כמו פריזר בקוטב הצפוני. מהנהנים לי בראשם 'בוקר טוב', 'ערב טוב', אפילו לא מכירים את הקול שלי. נעלמים במכוניתם. בסוף החודש משאירים לי מעטפה, מבלי לכתוב מילה קטנה של עידוד, שהם שבעי רצון מעבודתי... נו, אז לא הייתה לי ברירה ועשיתי תחקיר מזורז כפי ששמעתם... אגב הקליינטים שלי מכירים אותי בשם חיימקה, שמי השני הוא נפתלי...". הגנן המעניין לחץ בחום רב את ידו של בעל הקיוסק, וצעד לאיטו על שביל האבנים האדמדמות המוביל לגן הציבורי. אבנר שוקולד ושולה מזומן, שתקו ארוכות. זו היתה אחת החוויות המכוננות ביותר בקיוסק שלהם... ואולי המכוננת מכולן.

באדיבות המחבר-הרב קובי לוי הי"ו

>> ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166 <<

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

אני לא זוכרת כבר כמה פעמים ניגשתי לטסט, שבע או שמונה, אני יודעת שכל פעם היתי נלחצת ולא עוברת. כבר אבדתי לגמרי את הבטחון, וכבר לא ראיתי את עצמי נוהגת, דמינתי את עצמי נוסעת באוטובוסים כל חיי. עד שאיכשהו נודע לי על ה"**פדיון נפש**" ב"**חסדי ינון**" וישר התקשרתי...כל היתר זה הסטוריה... תודה לבורא עולם...

בעילום שם

שלום . בערב ליל הסדר אושפזתי עם דימום פתאומי קשה מהאף ושם עברתי טיפול קשה שרק לאחר יומיים יכלו לדעת האם הטיפול הצליח. לאחר הטיפול עשתה אימי עבורי "**פדיון נפש**" ב"**חסדי ינון**" ובחסדי השם יתברך עליי לאחר יומיים הסתבר שהטיפול הצליח. תודה לבורא יתברך על חסדיו הרבים...

בעילום שם

קרוב משפחה סבל ארבעה חודשים כאבי ראש עזים. הוא הקיא במשך כמה ימים עד שהגיע למיון, שם עשו לו כל מני בדיקות ולבסוף עשו לו אם. אר. אי. בחור צעיר בן ארבעים, אמרו שיש חשש לטרשת נפוצה. רצו לעשות לו בדיקת מח עצם והוא לא הסכים. בבקר הזמנתי לו "**פדיון נפש**" ב"**חסדי ינון**", אחר הצהרים הודיעו לו ששללו את הטרשת לגמרי, ושחררו אותו הביתה. באותו יום ממש. הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו. מודים לה' ולשליחיו הטובים.

בעילום שם

אשתי היתה בחודש תשיעי סמוך ללידה ובבדיקה של הרופאים הודיע לה שהתינוק הפוך עם הראש כלפי מעלה ואם הוא לא יתהפך תצטרך לעבור ניתוח קיסרי. ובנוסף לכך היה החשש של הנגיף שפחדנו שחס וחלילה בבית חולים אשתי עלולה להדבק. לכן כדרכנו כשיש מצב חירום וגם לפני שמחות אנו נוהגים בלי נדר לעשות "**פדיון נפש**" ב"**חסדי ינון**" גם בפעם הזאת התקשרנו לחסדי ינון ועשינו פדיון ואני מתקשר כעת על מנת לבשר בשורות טובות! שישתבח הבורא התינוק התהפך מעצמו למרות שחבל הטבור היה כרוך סביב צווארו והוא לא ניזוק, ברוך השם, והייתה לידה טבעית עם תינוק בריא. רק להודות ולשבח לבורא יתברך על החסדים הגדולים שגמל איתנו .

א.ש מהמרכז

החתונה נקבעה לפני פסח, הזוג עמד להתחתן, הכל היה מוכן ומזומן לקראת היום הגדול והמרגש. ופתאום הכל התהפך, על כלום, הכלה נכנסה לבלבולים. יצר הרע ממש. המשפחה לא רצתה לבוא לחתונה, פתאום מהרגע להרגע... התקשרתי דחוף להזמין "**פדיון נפש**" ב"**חסדי ינון**" לכלה ולחתן וב"ה, הודו להשם כי טוב... מזל טוב! היתה חתונה שמחה, וכל המשפחה הגיעה וחזר השלום בין כולם. ורק השם יודע מה היה שם...תודה!

בעילום שם

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים- ניתן לשלוח סיפורי פדיונות לפקס 077-2182992 . נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

החיזוק השבועי
שמח בחלקך

יהודי אחד ניגש אל רבו כדי להתייעץ עימו בנוגע לילדיו. הרב, שנטל עליו את עול הציבור וסייע לכול אשר מצא, נענה בחיוב. פתח היהודי את פיו והחל לתאר את קושי וצער גידול ילדיו. "כבודו, אני משקיע שעות רבות בעיסוקים עם מוסדות החינוך של כל אחד מהם, משתדל לדאוג לניצול שעות הפנאי שלהם, חוגים, העשרה, לוקח אותם, מחזיר אותם, משקיע זמן וכסף רב, מדוע גדול כל-כך צער גידול הבנים שלי?" חייך הרב ואמר: "וכי זה שאתה מתעסק בכל העיסוקים הללו עם ילדיך, קרוי 'צער גידול בנים'? אין זה כי אם 'גידול בנים' ואין בו צער כלל, זהו התהליך לדרך כבושה וסלולה. זה אינו קרוי צער! אם תשב במחיצתי זמן קצר, ותשמע עם אילו בעיות אנשים מתמודדים, אז תבין מהו 'צער' גידול בנים. לך לשלום לדרכך, ושמח על כך שהכל מסתדר ברוך ה' כשורה..." לעיתים אנו רוטנים על "צער" גידול הילדים שלנו, על הנתינה עבורם, ההתאמצות וההשתדלות. פעמים אנו מתוסכלים מהעבודה שיש לנו, מהמשכורת הדלה והבוס הקשוח. תלונות וטענות הן מנת חלקם של אנשים רבים. אך האם בחנת את תלונותיך אם מוצדקות הן? האם הסתכלת סביבך והודת על הטוב שיש לך? או שהנך בוחר להעצים את החסרונות והקשיים הקטנים? לפני שאתה מתלונן על צער גידול הילדים תפנה מבטך על אחרים שלא זכו להם כלל, ואם זכו בהם כמה קשיים ובעיות חלקם עוברים איתם. יש לך פרנסה? שמח בה גם כשאתה משווע ליותר, יש רבים שלא ראו תלוש משכורת חודשים רבים. למד את עצמך לראות את הטוב שבקיים, את היתרון ולא את ההפך, שמח במה שיש לך, יש לך אוצרות גדולים, אל תהפוך אותם בראייתך לחולות מדבר...

רונן קרתא

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

לע"נ נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושוע בן עזיזה, רחל בת פלילה, יעקב בן רוזה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל, בקי אליסיה בת מטילדה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440